

سوره واقعه (۵۶)

مکی و شامل نود و شش آیه

بهنام خداوند بخشنده مهربان

وقتی قیامت واقع شود. (۱)

و واقع شدن آن دروغ نیست. (۲)

خوارکننده و رفعت‌دهنده است. (۳)

وقتی زمین بلرزد. (۴)

و کوه‌ها متلاشی و غباری پراکنده شوند. (۵ و ۶)

و شما سه گروه شوید. (۷)

که عبارتند از یاران خوشبخت، این‌ها کیستند؟ (۸)

و گروه بدبخت، این‌ها چه کسانی هستند؟ (۹)

و پیشگامان پیشقدم که مقرب هستند. (۱۰ و ۱۱)

در بهشت‌های پر نعمت هستند. (۱۲)

عده‌ای از قبلی‌ها و کمی از بعدی‌ها. (۱۳ و ۱۴)

روی تخت‌های جواهرنشان روبه‌روی هم تکیه زده‌اند. (۱۵ و ۱۶)

نوجوانان جاودانی با قدح‌ها و پارچه‌ها و کاسه‌هایی از آب گوارا دور آن‌ها می‌گردند. (۱۷ و ۱۸)

که از خوردن آن سردردی نمی‌گیرند و بی‌خود (مست) هم نمی‌شوند. (۱۹)

و میوه‌هایی که خودشان انتخاب می‌کنند. (۲۰)

و گوشت پرنده‌ای که میل دارند. (۲۱)

و حوران سیامچشم که مثل مروارید در صدف هستند. (۲۲ و ۲۳)

پاداشی است برای کارهایی که می‌کردند. (۲۴)

در آن سخن بیهوده و گناه‌آلود نمی‌شنوند. (۲۵)

مگر شنیدن سلام، سلام. (۲۶)

وضع سعادت‌مندان چگونه است؟ (۲۷)

در سایه درخت سدر بدون خار و موز پربار و سایه ممتد و آب روان و میوه‌های زیاد که تمام نمی‌شود و ممانعتی در کار نیست و همسران (یا خدمتکاران) بلندمرتبه که ما آن‌ها را بوجود آورده‌ایم و آن‌ها را دوشیزه ساخته‌ایم، همسر دوستان همسال برای افراد خوشبخت. (۲۸ تا ۳۸) عده‌ای از اولی‌ها و عده‌ای از آخری‌ها. (۳۹ و ۴۰)

و اصحاب شمال (افراد بدبخت)، وضع اصحاب شمال چگونه است؟ (۴۱) آن‌ها در باد داغ و آب جوشان و سایه‌ای از دود زیاد هستند که خنک و خوشایند نیست. (۴۲ تا ۴۴)

آن‌ها قبلا (در دنیا) غرق نعمت و لذت بودند. (۴۵) و بر گناه بزرگ اصرار می‌ورزیدند. (۴۶) و می‌گفتند: آیا وقتی ما بمیریم و خاک و استخوان شویم دوباره (برای پس‌دادن حساب) زنده می‌شویم؟ (۴۷)

آیا پدران اولیه ما هم زنده می‌شوند؟ (۴۸) بگو: اولی‌ها و آخری‌ها، همگی برای قرار روز معلوم جمع‌آوری می‌شوند. (۴۹ و ۵۰) بعد شما ای افراد گمراه که انکار می‌کنید، از درخت تلخ زقوم می‌خورید. (۵۱ و ۵۲) و شکم‌ها را از آن پر می‌کنید. (۵۳)

روی آن آب جوش می‌خورید. (۵۴) و آن را مثل شتر تشنه‌ای که آب می‌خورد می‌خورید. (۵۵) در روز قیامت پذیرایی از آن‌ها به این شکل است. (۵۶)

ما شما را خلق کردیم، چرا تصدیق نمی‌کنید؟ (۵۷) درباره منی که می‌ریزید چه نظری دارید؟ (۵۸) آیا شما آن را آفریده‌اید یا ما خالق آن هستیم؟ (۵۹)

ما مرگ را میان شما مقدر کردیم و کسی نمی‌تواند جلوی کار ما را بگیرد، (۶۰) از این‌که افرادی مثل شما را به جایتان قرار دهیم و شما را در وضعی که نمی‌دانید بوجود آوریم.

(۶۱)

شما مرحله اول را می‌دانید چرا متوجه نمی‌شوید؟ (۶۲)

درباره چیزی که می‌کارید چه نظری دارید؟ (۶۳)

آیا شما آن را می‌رویانید یا ما؟ (۶۴)

اگر بخواهیم آن را خشک می‌کنیم و شما تعجب می‌کنید. (۶۵)

و می‌گویید ما ضرر کردیم بلکه محروم شده‌ایم. (۶۶ و ۶۷)

درباره آبی که می‌نوشید چه نظری دارید؟ آیا شما آن را از ابر نازل کرده‌اید یا ما نازل کرده‌ایم؟

(۶۸ و ۶۹)

اگر بخواهیم آن را تلخ می‌کنیم، پس چرا شکرگزاری نمی‌کنید؟ (۷۰)

درباره آتشی که روشن می‌کنید، چه نظری دارید؟ آیا درخت آن را شما بوجود آورده‌اید یا ما

بوجود آورده‌ایم؟ (۷۱ و ۷۲)

ما آن را وسیله توجه پیدا کردن و استفاده ثروتمند و فقیر ساختیم. (۷۳)

پس به‌نام خداوند بزرگت تسبیح بگو. (۷۴)

پس به جایگاه ستاره‌ها قسم می‌خورم. (۷۵)

اگر بدانید آن قسم بزرگی است. (۷۶)

که این قرآن ارجمند و در کتابی محفوظ است که فقط پاکان (فرشتگان) به آن دسترسی دارند.

(۷۷ تا ۷۹)

نزول آن از طرف (خداوند) صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۸۰)

آیا در مورد این سخن سهل‌انگاری می‌کنید؟ (۸۱)

و آن را مورد تکذیب قرار می‌دهید؟ (۸۲)

آنوقتی که جان به گلو برسد و شما مشغول نگاه‌کردن باشید، چه خواهید کرد؟ (۸۳ و ۸۴)

ما از شما به او نزدیک‌تر هستیم ولی شما نمی‌بینید. (۸۵)

اگر راست می‌گویید و جزای کارتان به شما داده نمی‌شود، چرا جان را دوباره بر نمی‌گردانید؟

(۸۶ و ۸۷)

اما اگر شخص از افراد مقرب باشد، خوشی و آسایش و بهشت پر نعمت مال او است. (۸۸ و ۸۹)
اما اگر از اصحاب یمین (گروه خوشبخت) باشی، سلام خوشبختان بر تو است. (۹۰ و ۹۱)
اما اگر شخص از منکران گمراه باشد. (۹۲)
نصیب او آب جوش و رفتن به جهنم است. (۹۳ و ۹۴)
این یقیناً حقیقت است. (۹۵)
پس به نام خداوند بزرگت تسبیح بگو. (۹۶)